

el que és de gran interès per la ciutat. I la Porxada, desampellegada de les noses de reixes i taules de venda, podria servir per a mercat de grans, per qual fi ja fou construïda, per jocs de la quitxalla a les hores de repòs i per a celebració de festes populars.

Que els nostres governants prenguin exemple de Sabadell, la nostra germana del Vallès, i abans de començar una transformació semblant meditin tots els aspectes que la qüestió presenta. I que recordant tants disbarats urbanístics com s'han comès, més o menys inconscientment, a Granollers, no vulguin col·laborar a augmentar la desorganització urbana que comença a semblar una malaltia endèmica.

El Vent

Per Joan Guch

Per la tardor fa vent per tot, escombrant de fulles seques la terra per a obrir pas a l'hivern; també pel febrer i març el vent torna a sentir-se i neteja els camins, car la primavera s'apropa; és a dir, que el vent obre les portes de l'hivern i el vent també les hi tanca.

El vent de tardor té quelcom de tètric i esgarriós; xiula com un gegant i els seus udols recorden els de les ramades de llops, el soroll de les bruixes, fantasmes d'ànimes en pena, gats que miolen per damunt de les teulades, xisclets d'olives; tot són complements del vent en aquesta estació de l'any que es converteix i s'augmenta en la imaginació dels tendres infants.

El vent doblega els arbres, empeny les boires i transforma en una mar d'ones els camps de verd i quan la nostra afició ens porta al camp, juga amb nostres cabells i ens apropa el dringar de les campanes amigues.

El vent tot ho remou, tot ho capgira; més ell, que encara que no es vegi es deixa sentir, mantes vegades deixa soledat i misèria al seu pas; en canvi, té altres moments que es posa sentimental i fins es posa a cantar.

El vent sap una cançó que és molt vella; deu esser-ho tant com el món. Molts l'haureu sentida sense ni donar-vos-en compte. Al capvespre, quan el sol es pon i els ocells són a joc, aleshores comença a brunzir d'una forma suau, com si fos un violoncel·lo. Mentre el vent canta veureu els arbres com dansen i la nit els tira el seu mantell de fosca per a guardar-los de mirades indiscretes.